

det hænger saaledes sammen, at da de indsendte deres Andragende i Fjor — det var vel altsaa saadant noget som midt i Finansaaret —, da vare Pengene ikke komne dem til gode endnu, men derfor kunne de jo godt have faaet dem siden. Jeg ved ikke, hvordan det Forhold hænger sammen, men det er naturligvis rigtigt, naar den højtærede Minister siger, at Pengene ere blevne udbetalte; saa have de altsaa faaet dem. Jeg kender som sagt ikke det Forhold nøjere, men jeg antager, at Pengene gik til Sløjdforeningen af 1902 eller til Sløjdskolene paa Askov, thi det kommer egentlig efter min Tro ud paa det samme; jeg kender ikke det Forhold nøje, men det maa vi jo kunne faa opklaret. Naar de have faaet Pengene, have de jo ikke mere at fordré.

Den højtærede Ordfører (Nørhave) udtalte i Gaar noget om, at han mente, der var personlige Uoverensstemmelser mellem dem, der ledede Dansk Sløjdforening, og Sløjdforeningen af 1902. I den Anledning tog det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds Ordet og sagde, at det ikke var Tilfældet. Det antager jeg heller ikke er Tilfældet. Men naar det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds til Betyggelse i saa Henseende gjorde opmærksom paa den Stilling, som den nuværende Inspektør for Sløjdskolerne i Fortiden har indtaget, og navnlig gjorde opmærksom paa, at det egentlig er ham, der har grundlagt Dansk Sløjdforening og arbejdet den danske Sløjd op, saa synes jeg ikke, det kan bevise det, det ærede Medlem vilde bevise, nemlig at den Mand var i Stand til upartisk at dele mellem de to Sløjdrætninger, thi det er det, der er Hovedsagen, at de to Foreninger repræsenterer to forskellige Principper, to forskellige Systemer for Udvøvelsen af Sløjd her i Landet, og det er det, der er Aarsagen til, at der i det hele taget er to forskellige Foreninger, thi ellers var der ingen Grund til det. Den ene arbejder paa, om jeg maaske maa sige, den gamle Maade — jeg ved for Resten ikke, hvilken der er den nyeste —, den anden arbejder paa en anden Maade; de arbejde saaledes efter forskellige Principper. Det, man altsaa egentlig klager over fra Sløjdforeningen af 1902, er, at de overfor Staten kun ere et Slags Appendix til Dansk Sløjdforening, og det mene de ikke er rigtigt, og at de ikke ere tjente med. Jeg forstaar det saaledes, at Forholdet er det, at naar Sløjdforeningen af 1902 f. Eks. indgiver en Ansøgning til Staten om Bidrag, skal denne Ansøgning

præsenteres for Dansk Sløjdforening, og den skal udtale sig om den og enten misbillige den eller anbefale den osv., det skal jeg ikke videre forfølge; men det, at Inspektøren er en Mand, der i særlig Grad har anvendt sit Liv til at oparbejde dansk Sløjd og sætte den i System, beviser jo ikke, at han kan dømme de to Sløjdforeninger upartisk imellem.

Forholdet med Hensyn til den økonomiske Støtte fra Staten er dette, hvis jeg ikke husker fejl — jeg har ikke faaet det set efter i Dag, da jeg har haft knapt med Tid, men hvis jeg ikke husker fejl fra i Fjor, er Forholdet med denne Bevilling dette —, at paa Finansloven blev Bevillingen til Dansk Sløjdforening forhøjet med 6,000 Kr. paa Betingelse af, at 1,000 Kr. skulde udbetales til Sløjdforeningen af 1902, saaledes at Dansk Sløjdforening i Virkeligheden fik sin Bevilling forhøjet med 5,000 Kr. Saa vidt jeg husker, er Forholdet mellem de to Foreninger derfor dette, at Sløjdforeningen af 1902 fra Staten faar 2,400 Kr., medens Dansk Sløjdforening faar 29,000 Kr. Nu er Forholdet endvidere det, at Sløjdforeningen af 1902 er en større Forening, der har flere Medlemmer end Dansk Sløjdforening. Nu kan man naturligvis sige, at det kommer ikke an paa, om en Sløjdforening har mange Medlemmer, men at det kommer an paa, hvad den udretter — det er ganske sikkert —, hvor mange Skoler, der nyde godt af dens Virksomhed, hvor mange Lærere den uddanner osv., hvor meget den i det hele taget fremmer Sløjdsagen. Men man kan jo dog ikke forlange, at en Forening, der faar 2,400 Kr. af Statskassen, skal kunne gøre det samme som en Forening, der faar 29,000 Kr.

Det, der er Kærnepunktet i Sagen, er, saa vidt jeg forstaar, at Sløjdforeningen af 1902 ønsker at blive fuldstændig uafhængig af Dansk Sløjdforening, saa at denne ikke bliver Mellemand i Forhold til Staten, og det, synes jeg, er et overordentlig billigt Forlangende, jeg forstaar ikke, hvorfor dette Forlangende ikke er opfyldt, og jeg tror ikke, vi faa Fred, inden det bliver opfyldt. Jeg vil derfor anbefale, at det bliver Resultatet af disse Forhandlinger. Saa skal det vise sig af de to Foreningers Arbejde, hvem der skal have mest, og hvem der skal have mindst fra Statens Side, men det er et Spørgsmaal, som i Virkeligheden kommer i anden Række.

Med disse Ord skal jeg anbefale Andragendet, som for saa vidt hviler paa en